

Menorca

Si l'arxipèleg Balear en el seu conjunt és un dels majors trossos del nostre Mediterrani, Menorca és sense dubte la seua joia més valuosa.

Menorca és un paradís molt recomanable per als amants de la naturalesa, la mar, la platja i la tranquil·litat. Menorca és l'illa més verge de les Balears, xicoteta però prou gran com per a no avorir-s'hi i descobrir-hi els seus diferents matisos, des dels seus xicotets i encantadors pobles blancs de l'interior com és el cas d'Alaior, Es Mercadal i Ferreries fins a les seues ciutats costaneres més importants i vives: Ciutadella i Maó, tot això sense oblidar-nos de les seues nombroses i precioses cales i platges d'aigües cristal·lines com és el cas de Son Bou, Arenal d'en Castell, Cala En Porter o Cala Nama-

caret entre moltes altres. Els seus nombrosos fars i ports són també llocs d'obligada visita, cal mencionar que el port de Maó és el port natural més gran d'Europa.

La naturalesa també és una gran protagonista de Menorca regalant-nos paisatges tan espectaculars com els voltants dels fars de Caballeria i el de Favariix o l'albufera de la zona d'Es Grau.

L'ideal per a poder recórrer l'illa al nostre capritx és llogar-hi un cotxe, n'hi ha de molt econòmics. En menys d'una hora és possible desplaçar-se d'un extrem a un altre de l'illa, són només 47 km.

Menorca, a més, és un lloc on la màgia

i algunes llegendes inunden certs enclavaments d'encant romanticisme com la Cova d'En Xoroi, preciosa cova natural en un penya-segat que ha sigut reconvertida en bar musical, ideal per a veure el capvespre des de la seua terrassa.

Entre les seues delícies gastronòmiques destaquen el seu formatge amb denominació d'origen i la salsa maionesa.

Quant a l'artesanía són famosos els seus calçats, en especial la tradicional avarca.

Si vas a Menorca desitjaràs tornar-hi!!

Més informació sobre l'illa en: www.cime.es

Text i fotografies: Ana Mª Rodríguez

Salamanca

Ciutat situada al sud-oest de la comunitat Castellanolleonesa, a 800 metres sobre el nivell del mar i construïda sobre tres tossals a la vora dreta del riu Tormes. Destaca pel seu to daurat característic de la pedra utilitzada, la pedra de Villamayor, que permet realitzar fines filigranes i que pel seu contingut en ferro s'oxida a l'aire, donant així el seu color característic. La seua morfologia urbana manté en gran part la xarxa viària medieval. A Salamanca es troben restes paleolítiques. Posteriorment habitada per tribus celtes i en època romana annexada a Lusitània (ja era coneguda com Helmàntica) formant part de la Via de la Plata, va ser conquistada pels àrabs i reconstruïda i repoblada a principis del segle XII per Raimundo de Borgonya a instàncies d'Alfons VI. El seu auge va vindre en el segle XIII de la mà de la universitat, que cobrarà especial rellevància amb els humanistes dels segles XV i XVI. Encara que arreplega diversos estils artístics i importants monuments, el que més identifica la ciutat és el plateresc i la universitat.

La ciutat vella de Salamanca va ser declarada per la UNESCO el 1988 patrimoni de la humanitat, cosa que ens dóna una pista de la quantitat de monuments que ens hi trobarem. Les seues dos catedrals, l'hort de Calixt i Melibea, el Museu d'Art Decó o la plaça Major, on damunt de cada columna podreu veure segells amb els perfils de grans personatges de la història d'Espanya. Per a destacar és la Casa de las Conchas, construïda per un cavaller galleg (d'ací les petxines com a adorn), i on es conta la llegenda que dins d'unes de les pedres adornades amb este motiu es troba un tresor. No vos oblideu de degustar el menjar típic de la regió a l'Hostal del Bardo, a la façana de la mateixa Casa de las Conchas; o una nit de tapes pel barri de Van Dyck. La llista de cases, esglésies, la mateixa universitat, aularis, és molt gran. De manera que necessitaràs diversos dies si vols veure-ho tot. Un parell de consells: porta roba d'abric i procura evitar èpoques com la setmana santa si no vols que trobar-hi habitació es convertisca en una epeopeia.

Sergio Muñoz

Si vols practicar esport, fes-ho al matí primerenc o a poqueta nit, quan més refresca.